

Протокол

№

гр. София, 21.01.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 71 състав, в
публично заседание на 21.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Слава Гьошева

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **10473** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, вр. с чл. 144 от АПК.

На поименното повикване в 15,41 ч. се явиха:

ИЩЕЦЪТ М. П. Д., чрез законния му представител К. П. П., редовно призван, не се явява, представлява се от адв. А., с представено по делото пълномощно.

ОТВЕТНИКЪТ СТОЛИЧНАТА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ, редовно призван, не изпраща представител.

СГП, редовно призвана, представлява се от прокурор Радослав Стоев.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, ето защо

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА исковата молба и приложените към нея писмени доказателства.

ДОКЛАДВА постъпил на 28.10.25 г. отговор на искова молба.

ДОКЛАДВА изисканото за послужване Н.А.Х.Д. № 3549/2024 г. по описа на СРС, НО, 132 състав, като КОНСТАТИРА, че страна по Н.А.Х.Д. № 3549/2024 г. по описа на СРС, НО, 132 състав, е А.-К. Р. О., който не е страна в настоящото производство.

АДВ. А.: Поддържам исковата молба. С исковата молба сме направили доказателствено искане за допускане на двама свидетели при режим на довеждане, които водим в днешното съдебно заседание, и молим да бъдат изслушани. С единият свидетел искаме да докажем обстоятелствата, които са свързани със самото задържане, а с втория за неимуцетсвените вреди. Първият свидетел

е С. П. и той ще установява обстоятелствата, свързани със задържането. Момчето е непълнолетно и затова е тук с баща си. Вторият свидетел, който водим, е майката на М. П. Д.. Да се приемат представените писмени доказателства.

ПРОКУРОРЪТ: Запознат съм с исковата молба. Да се приемат писмените доказателства. Да се разпита свидетеля. Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ, по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА като доказателство по делото писмените доказателства представени с исковата молба.

ПРИЕМА като доказателство по делото изпратените с писмения отговор доказателства от ответника.

СЪДЪТ не намира основание да измени определението, с което искането на ищеца за разпит на втори свидетел за същите обстоятелства е оставено без уважение, ето защо

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ без уважение искането на ищеца за разпит на втори свидетел, като неоснователно.

В залата се въведе допуснатият от съда свидетел.

СЪДЪТ пристъпва към разпит на доведения свидетел.

СНЕМА самоличността на свидетеля.

К. П. П. - 45 годишна, неосъждана, майка на ищеца - М. П. Д.. Желая да свидетелствам.

ПРЕДУПРЕДЕНА за наказателната отговорност, която носи по реда на чл. 290, ал. 1 от НК за даване на неверни показания пред съда.

ОБЕЩА да говори истината.

На въпроси на адв. А. свидетелят отговори:

Аз съм майка на М. П. Д. и живеем заедно. На 04.02.2024 г. срещу 05.02.2024 г. той ми се обади по телефона, към 00:00 часа вечерта, и ми каза, че е задържан в 04 РУ. Преди да отида в РУ не знаех дали има и други задържани заедно с него, но като отидох видях, че има и други задържани деца. Аз отидох да си го прибера от 04 РУ, не помня точно в колко часа, но е било след 00:00 часа. Всички бяха задържани вътре. И. 1 час, може би 1 час и малко и момчетата излязоха. Когато ми казаха, че мога да си го взема ми дадох да попълня един документ, не знам точно какъв беше, в който имаше част, в която трябваше да напиша, че съм си приела детето в състоянието, в което съм го оставила, едва ли не, последния път когато съм го видяла. Аз видях, че на главата има нещо като кръвонасявания – червени петна, които ги нямаше преди това, и го попитах дали е станало нещо, дали е бил бит. Той помълча малко и след това ми каза, че е бит. Аз влязох вътре, където седяха полицаите и им казах, че няма да разпиша този документ, след което казах на сина ми да ми покаже, кой е полицаят, който го е удрял. Той ми показа един полицаи, който беше доста висок и едър. Полицаят се изсмя и ми каза, че не е вярно това, че е удрял сина ми. Аз тогава казах, че няма да подпиша документа, който са ми дали, и искам да напиша отново, че синът ми е с кръвонасявания по главата и че е бил удрян. След тази случка той се затвори в себе си и стана съвсем друго дете, почти не излиза.

В 15,43 ч. в залата се явява юрк. С. и представя пълномощно.

СЪДЪТ разясни на юрк. С. извършените до момента процесуални действия.

На въпроси на адв. А. свидетелят отговори:

Към момента на задържането синът ми беше на 15 години. Той ми каза, че е бил удрян по главата и по тялото. Когато се прибрахме вкъщи видях, че има синини и в областта на гърдите. Аз исках да отидем до УМБАЛСМ „Пирогов“, но той категорично ми отказа. Беше адски стресиран и ми каза, че иска само да се прибере. Разказа ми, че полицаите са се държали доста подигравателно с тях. Каза ми също, че единият полицай им е казал, че като са „спортистчета“ в спортното може да се „пуснат“ и че той ще си махне оръжието и белезниците, за да се бият. Това ми го споделя синът ми, аз не съм била там. Забелязах промяна в поведението му. Той по принцип, е доста социален. Обича да излиза, не обича да седи вкъщи, но след този случай спря да ходи навън. Излизаше много рядко. Преди случката споделяше доста с мен, но в следващата, може би повече от година, не говореше толкова. Казваше ми, че го е страх от полицаите. Не мога да кажа точно колко време продължи това състояние. Сега вече е по-добре, но му трябваше доста време. След случката стана точно обратното на това, което беше преди това. Споделял ми е, че към момента на задържането си го е било страх. Разказа ми, че са ги спрели за проверка на излизане от метрото, не знам точно на коя станция, и са им поискали документите, а след това са ги завели в някаква стаичка. Каза ми, че полицаите не са се представили.

АДВ. А.: Нямам повече въпроси към свидетеля.

На въпроси на съда свидетелят отговори:

Причината заради която ги спират е, че са приличали на някакви деца, които са участвали в някакъв бой.

АДВ. А.: Причината е неустановена. Ние и до ден днешен не знаем, защо изобщо са били задържани.

На въпроси на юрк. С. свидетелят отговори:

След като си тръгнахме от 04 РУ исках да го заведа до УМБАЛСМ „Пирогов“, за да му извадя медицинско, защото имаше видими белези по главата и по тялото, но той категорично ми отказа. Аз исках да го заведа на психолог, след случката, но той отново ми отказа.

ЮРК. С.: Нямам повече въпроси към свидетеля.

АДВ. А.: Уточнявам, че наказателното дело е с № 10472/2025 г. по описа на СРС, 87 състав и моля същото да се изиска.

ЮРК. С.: Не възразявам.

ПРОКУРОРЪТ: Да се изиска НАХД № 10472/2025 г. по описа на СРС за пълнота на доказателствата.

СЪДЪТ, по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ДА СЕ ИЗИСКА за послужване НАХД № 10472/2025 г. по описа на СРС, 87 състав.

За събиране на доказателства, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА РАЗГЛЕЖДАНЕТО на делото за 18.02.2026 г. от 15:20 ч., за която дата и час страните редовно уведомени.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15,57 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: